

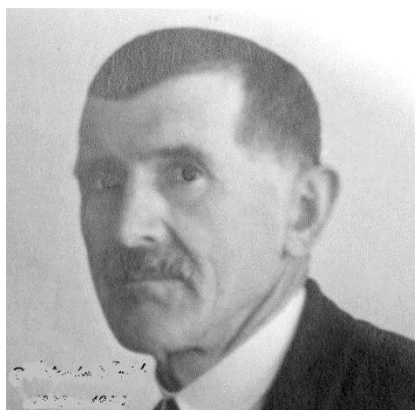
ANTONÍN PEŠEK

„Sedlák píše básně, je nadaným řezbářem a maluje“

S tímto titulkem vyšel dne 13. června 1943 v Lidovém deníku článek k 70. narozeninám našeho rodáka, z kterého vybírám:

„Do galerie vesnických samouků-talentů se řadí důstojně Antonín Pešek z Jistebnice u Tábora... Maloval, jak viděl. A maloval velmi dobře. Kdy vlastně maloval? Ve dnech nedělních a svátečních, kdy vycházel do okolí a stával se tak na několik hodin jiným člověkem, zaníceným umělcem, vyznavačem Boha...“

(zdroj: <https://cimbura.webgarden.cz/>).

V roce 2018 uplynulo 145 let od narození Antonína Peška (31. 5. 1873 - 28. 8. 1955), který byl jistebnický sedlák a vlastenec. Věnoval se zejména malbě, řezbářství a psaní básní. V Jistebnici prožil celý život, vychodil zde obecnou školu a převzal rodinné hospodářství, oženil se a založil zde rodinu. Ve volném čase se věnoval tvorbě. Maloval především tužkou, akvarely a v pozdějším věku olejem na plátno. Jeho tvorba patří k významným dílům, která jasně znázorňují tehdejší dobu. Díky pravidelně probíhajícím výstavám a shromáždění jeho díla na webu Jiřího Peška z Jistebnice (<https://cimbura.webgarden.cz/>) nehrozí, že by jeho dílo mohlo být zapomenuto, stejně jako tato významná osobnost. Některé originály kreseb dodnes uchovává rodina Peškova.

Jeho ilustrovaná kronika jistebnických domů patří mezi významné historicko-národopisné prameny. Nedílnou součástí Obrázkové kroniky je

Peškův komentář k jednotlivým domům: komu patřil a patří, různé rodinné vazby a peripetie, občas i nějaké pikantní detaily či historky. Dále zachytil i mnoho staveb z jihočeských měst a jeho výtvořy jak malířské, tak řezbářské zdobí dodnes nejednu jistebnickou domácnost. Pamětníků, kteří ho pamatují, rychle ubývá, proto jsem chtěla poslední „živé“ vzpomínky zachytit (přičemž k datu zveřejnění již pan Pejša a Kulič nejsou mezi námi):

Vladimír Tloušť z Jistebnice : „Chodíval jsem si k Peškům hrát, pamatuju si ale jen, jak už byl pan Antonín starý a že si při štípání dřeva stoupl do násypek (dřevěných kýblů tzv. puten), aby ho odsakující polena nebouchala do nohou“.

Pejša Jaroslav z Jistebnice: „Pamatuji si ho jako dnes, koupali jsme se všechny děti ve Smolíku a on tam bez hnutí sedával na břehu a kreslil a kreslil. Seděl tam jak vodníček“.

Vladimír Kulič z Jistebnice: Pamatuje si ho jako charismatického pána. „Namaloval mi obrázek s věnováním do památníčku“.

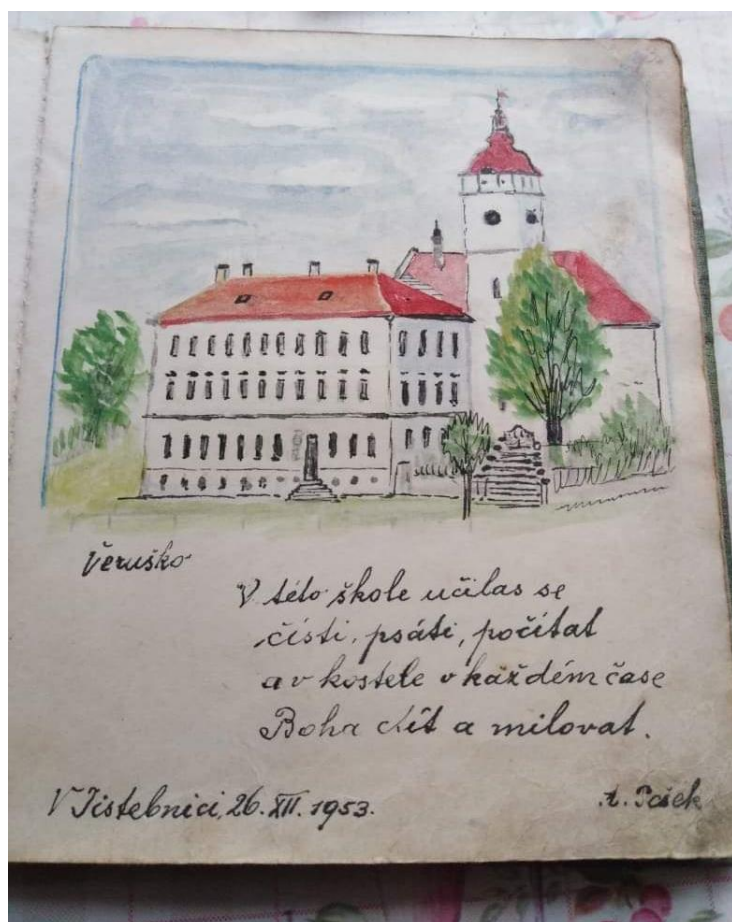
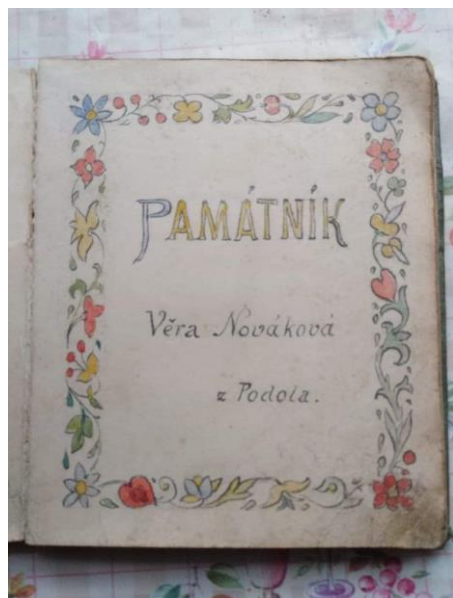
Karel Dinda z Jistebnice : „Někdy v roce 51-52, když mi bylo 10 let, bydleli jsme v domě zvaném Mlýneček (dnes čp. 166), v padesátých letech jsme měli ještě soukromě několik krav a chodil jsem je „na haltýř“ pást (bylo to kolem studny mezi Mlýnečkem a fotbalovým hřištěm). Sedával tam i pan Pešek a kreslil bývalou tvrz. Nikdy jsem se s ním nebavil, spíš jsem se zajímal o „merunu“ a fotbal s kluky, ale ta vzpomínka na kreslícího pana Peška mi utkvěla v hlavě“.

Bedřich Pešek z Jistebnice : „Děda zemřel, když mi bylo 17 let, takže si ho pamatuji. Byl plný energie a např. i ve vysokém věku pravidelně navštěvoval biograf. Nechápu, že toho tolik stihl vytvořit a přitom ještě hospodařil. Manžel jeho dcery byl četníkem, kterého často překládali. Pešek za nimi jezdil, a i tam na všech místech kreslil, např. v Karlových Varech. Kde se mu to líbilo, zastavil se a kreslil.“

Věra Švábová z Nadějkova našla v památníčku obrázek od A. Peška, bydlela nedaleko na bývalém velkostatku, osobně si na něj ale nepamatuje.

Sestry **Anežka Mrzenová** z Podola a **Věra Nováková** z Padařova poskytly obrázky z památníčku. Jejich rodiny byly vzdáleně příbuzné a navštěvovali se.

Eva Pešková z Jistebnice – manželka vnuka Vladimíra – se přistěhovala v roce 1969. Dodnes má jím vyřezávané skříně, postel s nočními stolky a zrcadlo.

Ke dni 3.9.2020 zpracovala Ivana Pešková, korektury provedla Jiřina Svobodová